

Obsah:

I. Ke komu mluví vypravěč?	5
II. Nárys typologie tematizovaného strukturního adresáta	21
1. Fiktivní adresát v roli posluchače	25
1.1 Typ dekameronský	25
1.2 Typ "zpovědi"	28
1.3 Fiktivní posluchač fingovaný	31
2. Fiktivní čtenář	34
2.1 Fiktivní adresát "neliterárního" textu	34
2.1.1 Fiktivní adresát v epistolárním románu	34
2.1.2 Fiktivní adresát zápisků či deníku	36
2.2. Fiktivní čtenář literárního díla	40
3. Adresát projektovaný	45
3.1 - 3.2 Čtenář "laskavý" a provokovaný	45
3.3 Adresát projektovaný jako posluchač	51
III. Adresát v incipitu a strategie vyprávění	55
1. Krakatit - princip ztotožnění	58
2. Hordubal - úloha účastného pozorovatele	62
3. Válka s Mloky - fikce a možné světy	66
IV. Fiktivní adresát a existenciální motivace vyprávění	73
V. Proměny adresáta v meziválečné próze	82
1. Stylizace vypravěče a tematizovaný adresát	82
2. Fiktivní adresát v rámcovém příběhu: modelování společnosti	97
VI. Adresát v románové struktuře	105
1. Román o románu, román o recepci románu: Karel Čapek, Povětroň - Povídka básníková	105
2. Psaní jako prostor možného: Jiří Šotola, Podzim v zahradní restauraci	112
VII. Závěrem	120
Literatura	121